

پیدائش

یعنی ته موسى عليه السلام اول کتاب

اول باب

- (1) شُوري نر دی اللہ پاک اسمنی او ا بُمبه پیدا داکن۔
- (2) او ا بُمبه بتي او تُسک بُک او په مُخ ته دُوبه توره شیو بُک او ته الله ا روح بُو ته وک مُخ زر ریپک۔
- (3) او ا خدای غوبکین که رونږايي سون او رونږايي سُک۔
- (4) او الله دیپک که ا رونږايي یې سره هه بیې دی الله ا رونږايي توره شیو لاسته گُشې داک۔
- (5) او الله رونږايي لیکي ریزو غوبکین او توره شیو کی وه شیو غوبکین۔ او ا سخر او ا وېگه یې اول ریزو سُک۔
- (6) او الله غوبکین که ته وک منځ نر یې فضا سون، او آ دی ا وچی وچی لاسته گُشې کوون۔
- (7) او الله یې فضا جوړ داک او کپکه له دی ین افی وچی که ا خېن ته فضا خېمه بُکین فی وچی لاسته که ا خېن ته فضا بېژه بُکین: او او (په په یې رنگ) شیوک۔
- (8) او الله فا فضا کی اسمان غوبکین۔ او ا سخر او ا وېگه یې دیم ریزو سُک۔
- (9) او الله غوبکین که ا افی وچی که ته اسمان خېمه ین سه خاک سون، او ا یوکه بُمبه ر جوت سون: او او (په په یې رنگ) شیوک۔
- (10) او الله یوکه کی بُمبه غوبکین او سه خاک جمع سُک وچی کی وه سمندر غوبکین: او ا خدای افه (سا) دیپک (غوبکه) سر هه۔
- (11) او ا خدای غوبکین که ا بُمبه ر دی غواشی ورن، ا بُوتی دی تُخم نسن، او ا مېوه دري وُئی ار دی ته ری ته قسم، که ا خېن تُخم کُوری نر هه ته بُمبه مُخ زر، ار دی نورن: او او (په په یې رنگ) شیوک۔
- (12) او ا بُمبه ر دی غواشی وُلک، او ا بُوتی دی ته خوئی قِسم تُخم نوک، او ا وُئی دی ته خوئی قِسم مېوه نک که ا خېن تُخم دی کُوری نر بیوک، ته ری ته قِسم مطابق: او ا خدای دیپک که او سر شیوک۔
- (13) او ا سخر او ا وېگه وې ریم ریزو بُک۔

- (14) او ا خدای غوبکین که ته اسمان فضا نر یې رونډایي بون که ا ریزو ال دی شیو لاسته کپک سته: او ائ ته نشتی پاره، او ته موسمی پاره، او ته رزی او ته ختی پاره:
- (15) او ائ بون ته رونډایي پاره ته اسمنی فضا نر که زوی یې رونډایي بُمه کی: او او سا شیوک.
- (16) او ا خدای دی دیو لوی رونډایي جوړ داکن: ا ستر رونډایي که حُکم کوی ریزو زر، او (فا لاسته) کبم رونډایي که شیو زر حُکم کوی: او دی ا سترچی گه جوړ داکن.
- (17) او ا خدای ائ ته اسمنی فضا نر لگوکین که زوی یې رونډایي بُمه کی.
- (18) او که حُکم یې چلوی ریزو زر او شیو زر، او که کپی ر دی ا رونډایي توره شیو لاسته: او ا خدای دپیک که او سِر شیوک.
- (19) او ا سخر او ا وېگه وې خرُم ریزو بُک.
- (20) او ا خدای غوبکین که ا وک زُت زات سته، سا که ا خُناور یې زُوند ووی او ا مُرغنی که ته بُمه بېژه جوت ته اسمان فضا نر بُرن.
- (21) او ا خدای دی لوی وېل (ته مایتي سه لوی قِسم) جوړ داکن او هر ا فه زُوندی ساری که خُوبن بو، که ا خېن دی وک نر بې پریسه سَکِن ته رئ ته جنس غُندک او ا ټول ته وزری ا مُرغنی وه دی ته رئ ته جنس غُندک پیدا داکن، او الله دپیک که او سِر شیوک.
- (22) او ا خدای ال یې برکت زُوک او غوبکه وه ین که مېوه دري سئ او زُت سُوئ، او ته سمندري ا وچی ډک کوئ او ا مرغنی بُمه نر زُت سون.
- (23) او سخر او وېگه وې پِنخُم ریزو بُک.
- (24) او ا خدای غوبکین که ا بُمه ر دی ته رئ ته جنس غُندک زُوندی ساری، خلورپشی او شَمُشُوونکی اشیا، او ته بُمه خُناور (خونخوار) ته ره ته جنس غُندک نورن: او او شیوک.
- (25) او ا خدای یې ته بُمه ا خُناور ته ره ته جنس غُندک جوړ دوک او خلورپشی ته رئ ته جنس غُندک او هر ا فه شی که شَمُشی بو بُمه زر ته ره ته جنس غُندک: او ا خدای دپیک که او سِر شیوک.
- (26) او الله غوبکین که از یې بو ا بنده ته خُان په شکل جوړیم او کُوره کی یې بو قابو زوم ته سمندر ماهنی زر، ته هوا مرغنی زر، او خُناوري زر، او اره بُمه زر، او اره فئ شَمُشُوونکی اشیا زر که ته بُمه مُخ زر بو شَمُشِن.
- (27) بس الله یې ا بنده په خوئ شکل جوړ دوک او افه وې نر او شُخه نر جوړ دوک.
- (28) او الله ائ برکتی داکن. او الله ل غوبکین که پنخی او زُت سئ او ا بُمه ډک کوئ او ته دِس خُبه وه کوئ او ته سمندر ماهنی زر او ته هوا مرغنی زر او ته بُمه هر فه خُناور زر که شرا بو مالپکنی وه سئ.

- (29) او الله غوبکين که جيره کئ که از يې هر تخمدېری شنوو کی که ته بُمبه مُخ زر يې هه او هر سه بُوتئ کی که خېن نر يې تُخمدېری مېوه هه تيوس کی ژوک هه.
- (30) او يې سو تيوس کی خوراک ژوئ، او ته بُمبه هر جېوان کی، او ته هوا هر مُرغان کی او فئ اره زوندئ سارئ کی که ته بُمبه مُخ زر بُو شُمُشِن.
- (31) هر قِسْم شنو م دل دی ته خوراک پاره ژوک هه، او سخه شيوک، او الله اره زر که کوکه وې جوړ دوک بيوک ا نظر نيکيزيېک او (غوبکه) جيره کئ که او زُت سِر شيوک. او ا سخر ا وېگه وې شُهْم ريوز بُک.

ديم باب

- (1) ساله وه دی ا اسمنی او ا بُمبه جوړ داکن او ا بيې اره شئ.
- (2) او ووؤم ريوز ا خدای ا خوئ کر خُتم دوک که ا خېنه وې دوک بيوک او ووؤم ريوزه وې فه کر لاسته که ا خېنه وې دوک بيوک ارام دوک.
- (3) او ا خدای ا ووؤم ريوز مبارک داک او مقدسه وه گنړک. جکه که په پا ريوز يې او هر فئ کری لاسته ارام ووک که او دی داک بُکِن.

(ته عدن ته باغ ای بيان نر)

- (4) ته اسمنی او ته بُمبه ا بيان يې او هه که خېن ريوز دی ائ جوړ سُکِن او که خېن ريوز دی ا بُمبه او اسمنی الله جوړ داکِن
- (5) او هر افا بُوته که مېن اړ دې بُمبه کی نک زاک بُک او هر افا شنوو که مېن يې بُمبه زر نک شينه سُک بُک کيې که ا لوی خدای يې بُمبه زر باران نک دوک بيوک او بنده دې نک بيوک که ا بُمبه وه کرک بُکِن.
- (6) خه لُوکئ يې چک شيوک بُمبه لاسته، او ته اره بُمبه ا مُخه وه غوژبک.
- (7) ا لوی خدای يې ا انسان ته بُمبه گُرد (جِر) لاسته جوړ دوک او سُژمی کی لې زؤند پوت دوک او ا انسان زوندئ سارئ شيوک.
- (8) او ا لوی بادشاه يې ته عدن خېستر پلؤ باغ کريېک او انسانه وه ده پلټېک کوک يې که او جوړ دوک بيوک.
- (9) او بُمبه لاسته ر دې ا خدای بادشاه هر ا فا وُنه نولک که خمی زر بو سره اغک او خوراک گيرد يې جوړ بُک، ته زؤند ا وُنه يې گه که ته باغ منخ نر بُک او ته سِر او ته بد علم ا وُنه گه.
- (10) او ته باغ ته غوژؤ پاره لېې عدن لاسته سه دارياب نغوک، ده لاسته ل او کيېک شيوک او خار سر وه دی جوړ سُکِن.

11) ته اوّل ا نام يې پسن هه، او وه افه هه که ته هوپلا اره علاقه نر بو خوا، که گنده دی شوژ زر هه.

12) او ته پا بُمبه ا شوژ زر سیچّه هه، ده دې ته گوگړ او سلېماني گپ هه.

13) او ته دیم داریاب ا نام يې جیحون هه که ته کوش (ایتهوپیا) اره علاقه نر بو شرا.

14) او ته ریم داریاب ا نام يې جدېکیل هه، او وه افه هه که ته ایسوریا خېستر پلؤ کی بو خوا.

15) او ته خرّم داریاب ا نام يې فرات هه ا خدای بادشاه ا انسان چگ دوک او ته عدن باغ نره وه نیوک که ته په باغباني کېون او خیاله سېتن.

16) او الله بادشاه يې انسان کی حکم رېوک، غوبکه ته باغ هر شېې وڼه لاسته بو تُو په ازادي خوڼک اېنچي

17) خه ته نېکي او ته بدې ته پزنؤ وڼه لاسته مک خرون، او که خېن رېوز ات پا لاسته خوراک دوک، اکه پکه شو مری.

18) او ا خدای بادشاه غوبکین که آ يې سره نک هه که ا سړی گُشئ به، از يې شو ته ره ته يېژه یمي جوړ کېم.

19) او الله بادشاه يې بُمبه لاسته ته بُمبه ا هر ځناور، ته هوا ا هر سه مُرغان جوړ دوک او آدم کی ره وُڼک که خُونه وه او که خه نام ال يې بو ژوؤ: او آدم ال يې که هر مخلوق کی خه نام هه ژوؤ ا فه وي سو نام به.

20) او آدم ال يې اره څلورپشئ کی نام رېوک، او هر ته هوا مُرغان کی، او هر سه ته بُمبه ځناور کی خه ته آدم پناړه يې خوئ خه یمي نک ووک شپوک.

21) او الله بادشاه ر دې آدم زر گران خواؤ زېک او ا خواؤ ال گستک او ا شېې پُشتيې وه دی ورؤک نېله او ا هاکه وه سره زوک.

22) او ا پُشتيې، که الله بادشاه ل دی سړی لاسته هکاسک بُک، فا لاسته وي خُرکه جوړ داک، او آ ره سړی کی زوک.

23) او آدم غوبکین که او يې ترمن ته يډی يډ هه او ته هکچی م يې هکاکه هه: کوره کی شو خُرکه غوبک سه کېې که آ ره دې سړی لاسته نولک هه.

24) چکه شو ا سړی (ا خوئ) ماوه يې ژه او خوئ ناک هکړد شو گُشئ کېک سه، او ائ شو شېې هکاکه (سُن) سېن.

25) او ائ ا دوهکد لغري بُکین، ا سړی هه او ا ناکه وه هه، او شرمک بو نکین.

ریم باب

(ته انسان ته گنانگارؤ باره نر)

(1) پېرى ته ډگر اړه ځناوري لاسته که الله بادشاه دى جوړ داک بڼک، ا مانگور يې زُت مکار بيوک، او، او څرکه کى غوبکين که اراخه دل ا خداى غوبک هه که ته باغ هر شپې وُنه لاسته سو نک خورئ؟

(2) او ا څرکه ل مانگور کى غوبکين، که ماخ بو ته باغ وُني لاسته خوراک اېنچپن.

(3) خه ته فا وُنه مېوه لاسته که ا څېن يې ته باغ منځ نر هه، ا خداى غوبک هه که پا لاسته بو خوراک نک اېنځي، نه ل بو ا دس وُلك اېنځي، که سا نک به که مرئ.

(4) او ا مانگور څرکه کى غوبکين که مځده سو مځه نک مرئ.

(5) کيې که ا خداى بو (په په) پوى اوسا که څېن ريز دى تيوس فا لاسته خوگک بيې سو ترتيوس ا خمى ويته سېن او تيوس سو ته زرى خدئ غندک يئ، په سر په بد سو پوى سيئ.

(6) او بيې که ا څرکه ديبک که ا وُنه يې خوراک گيرد جوړ بک او سر په خمى يې بو مځه سره اغک، او ته عقل پاره يې مځه سره هه، مېوه لاسته لې ورؤک او خوالکه وه، او مځيره وه که ا مالى بيوک، فه کى لې مځه زؤک، او او مځه خوالک.

(7) او ته دوکد ا خمى خلاص شکين او ائ پوى شکين که ائ لغري بکين او ائ دى ته اِنځير پتي سره گندوکين او خطى ن دى جوړ داکين نبله.

(8) او ائ ته الله بادشاه اى باغ نر، ته څېشن ا اواز ته ريزو ځاکاوي نر امريپک او آدم او ا ناکه وه دى ته الله بادشاه موجودگي لاسته ته باغ وُني نر ا ځنى بډ داکين.

(9) او ا لوى بادشاه يې آدم زر زغ داک او غوبکه له ين، که مځده هي تُو؟

(10) او او ل غوبکين که از باغ نر ترئو ا اواز امريپک، او از ډرپيکم کيې که از لغري بيوکم، او از ا ځان بډ دوک.

(11) او او ل غوبکين که کوک دل غوبکين که تُو لغري هي؟ کيې تُو يې اى فا وُنه لاسته خوالک هه څېن لاسته م که تُو منعئ دوک بيوکي که نکه سو خورى؟

(12) او ا سړئ غوبکين که ا څرکه کوک اړ دې که تُو کوئن مځيره ته بيوک پاره زؤک بک، آ ر دې مَنکى وُنه لاسته زؤک، او از خوالک.

(13) او ا خداى بادشا څرکه کى غوبکين که او څه هه که تُو دوک هه؟ او ا څرکه غوبکين که ا مانگور غلط داکم او از خوالک.

(14) او ا خداى بادشاه مانگور کى غوبکين که او تُو دوک هه چکه بو اړه مال او ته ډگر ځناوري نر کوئو زر نالت غوَسَم، تُو سو په ډيمه چيو او تمام ريز دى سو تمام عمر جر خورى.

(15) او از يې سو ترئو او ته څرکه منځ نر دُشميني نيکيزم، او ترئو او ته ره ته زن بخ منځ نر (مځه)، ائ سو ترئو ا سر چُخرون او تُو يې سو ته رى پونده کى ټک زېرى.

16) خُرکۀ کی له غوږکین که از سو ترئو ا غم ا دږد او ا ښنگو ا بلارئو سخت کېم. ته بچئ ا وُلکت یې سو په سختي بۀ او ته مالی ا خواهشت یې سو زیات بۀ، او او یې سو تُو زر حکم چلوی.

17) او آدم کی وه غوږکین، کیې که تُو ته ناک ا خبره منک او فا وُنه لاسته یې خوالک ته خېن باره نر که از تُو کی حُکم دوک بیوک که مکه خورون، ا بُمبه ترئو پناړه لعنتي سُک، په خواري په هلاکي دی سو تُو نېله خوری، ټول رزی، ټول عمر.

18) آ دی سو تُو کی زړی او تڼدی زړی او تو سو ته ډگري ا بُوتئ ا ښنوو خوری.

19) تُو سو ته مُخ خلي کيږد ا نوږی خوری فۀ وخت توشکېي خُون توشکېي ل که یې بُمبه (خُر) کی ټوټ نک ښیوک بی، کیې که پا یې لاسته م اړ دې تُو نوُلک بیوکې، تُو یې خُر هې او خُر کی سو چيو.

20) او آدم ته خوی ناک ا نام حوا نیوک کیې که آ یې ته ټول ژوندئ ماوه بُک.

21) آدم کی هکۀ او حوا کی لېې الله بادشاه ته وژنئ ښېږې جوړ داک او کورئ کی له پُرغونک.

22) او الله بادشاه ل غوږکین که جیره کئ که ا انسان ته سیر او ته بد پېزندگالي نر سکه ترماخ غندک ښوک او پېری که سا نک سۀ که ا دِستی درېجی کوی او ته همېشه ژوند واله وُنه لاسته ل یې کیې، خورۀ وه، او ټل په عمر ژوندئ هنزنی.

23) چکه ل الله بادشاه او ته عدن باغ لاسته فا بُمبه کی ته کرؤ پاره رُیخېک که خېن لاسته ر دې او وریوک ښوک بیوک.

24) بس او ل ا سړئ نوُلک او ته عدن باغ لاسته خېستر پلؤ گونک ته کېروېم (بُمبه) نره وه خاک دوک، او ښې بلولېې طوره که هر طرف بُو پلټک مقرر داک که ته همېشه ژوند واله ته وُنه ا رای پَشوی.